

ת"פ 41994/03/15 - מדינת ישראל, משטרת ישראל לשכת התביעות שלוחת רמלה נגד אדוארד קטנוב

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 41994-03-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' קטנוב

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל
משטרת ישראל לשכת התביעות שלוחת
רמלה
ע"י עוה"ד שלי היאט המאשימה
נגד
אדוארד קטנוב
הנאשם ע"י ב"כ עוה"ד צבי אבנון

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום בביצוע עבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).
2. על פי עובדות כתב האישום ביום 23.12.14, בשעה 00:20 או בסמוך לכך, בחדר מיון בבית החולים "אסף הרופא", לאחר שהנאשם שהיה מטופל בחדר המיון התבקש על ידי הצוות הרפואי לפנות את המיטה בה שהה לטובתו של חולה אחר, איים הנאשם על אח בחדר המיון ואמר לו "אתה תצטער על זה, אם אני אצא גם אתה תצא". וכן "אני אתפוס אותך בחוץ אני אזין אותך". וחזר על הדברים מספר פעמים.

תסקיר שירות המבחן

3. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן, אשר להלן עיקריו:

א. הנאשם נשוי ואב ל- 3 ילדים בגילאי 2 - 12 שנים.

עמוד 1

ב. הנאשם עבד במשך כ- 17 שנים כנהג מונית עצמאי ובשנתיים אחרונות עובד כנהג אוטובוס בחברת "קווים".

ג. הנאשם סובל מבעיות גב, שכוללות פריצת דיסק, ועובר לאירוע נשוא כתב האישום עבר ניתוח בגבו.

ד. התרשמותו של שירות המבחן היא שהנאשם לוקח אחריות חלקית על העבירה נשוא כתב האישום, ואמנם מביע חרטה על ביצועה אך בעיקר עסוק בהשלכות השליליות האפשריות של רישום פלילי על המשך עיסוקו כנהג רכב ציבורי. הנאשם תופס את עצמו כקורבן תוך שמפחית מהתנהגותו התוקפנית והשפעותיה על המתלונן. הנאשם לא מעוניין בהשתלבות בטיפול במסגרת שירות המבחן.

ה. לנאשם אין עבר פלילי קודם, ותפקודו המשפחתי והתעסוקתי הוא תקין.

ו. שירות המבחן המליץ לבטל את ההרשעה וזאת בשל החשש שהשארות ההרשעה על כנה, עלולה לפגוע בהמשך עיסוקו כנהג רכב ציבורי. על כן, שירות המבחן המליץ לבטל את ההרשעה ולהטיל על הנאשם 100 שעות שירות לתועלת הציבור.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה טענה שיש להשאיר את ההרשעה על כנה וכי לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם לא תעתור לעונש מאסר בפועל, אלא רק למאסר על תנאי פיצוי למתלונן וקנס כספי. באת כוח המאשימה הדגישה את החומרה שבמעשיו של הנאשם, בשל כך שדברי האיום הושמעו כלפי מי שנמנה על הצוות הרפואי בבית החולים וקיים אינטרס ציבורי מובהק להגנה על צוותי רפואה לסוגיהם בעת ביצוע תפקידם.

5. בא כוח הנאשם הציג מסמכים רפואיים שמלמדים שבמועד האירוע הנאשם היה לאחר ניתוח בגב לצורך הסרת פריצת הדיסק וסבל מכאבים קשים ביותר שהקשו עליו לשבת ולעמוד (נ/3, נ/4 ו- נ/5). כמו כן, במועד האירוע נשוא כתב האישום, הנאשם הגיע לבית החולים עקב כאבים עזים בגבו והאח שעליו איים הורה לו לקום מהמיטה וזאת מבלי לברר עימו אודות מצבו הרפואי. בא כוח הנאשם הדגיש את העובדה שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי קודם וטען כי הנזק הקונקרטי שעלול להיגרם לו הוא ברור וגלוי לעין עקב היותו נהג רכב ציבורי.

העדר צורך להגדיר את מתחם העונש ההולם

6. לא מצאתי צורך להגדיר את מתחם העונש ההולם לגבי העבירה שביצע הנאשם וזאת משתי סיבות עיקריות: ראשית, המאשימה טענה שהעונש הסופי שיש להשית על הנאשם הוא מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן; שנית, יהיה מתחם העונש אשר יהיה, בכל מקרה בכוונתי לבטל את ההרשעה בדין.

7. יוצא מכך, שגם אם הייתי קובע את מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם, כאשר מובהר שאינני פוסל שעבירה זו עשויה להצדיק במקרים מסוימים הטלת עונש של מאסר בפועל, בכל מקרה, גבולות המתחם אינם רלוונטיים בין בשל עמדת המאשימה שעתרה למאסר על תנאי ולא למאסר בפועל, ובין בשל כוונתי ממילא לסטות ממתחם העונש ההולם, בדרך של ביטול הרשעה.

הפרמטרים המנחים לביטול הרשעה

8. כידוע, קיימים שני פרמטרים מרכזיים שעל בית המשפט לקחתם בחשבון בבואו לבחון האם לבטל את ההרשעה, או לא: ראשית, הוכחה של נזק קונקרטי ומוחשי מעצם ההרשעה; שנית, האם העבירה ונסיבות ביצועה מחייבות שההרשעה תמשיך לעמוד על כנה למרות הנזק המוחשי שייגרם לנאשם מעצם ההרשעה (ראו, למשל, ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 343, 337; ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (פורסם בנבו) (4.9.09) בפסקאות 75 - 76 לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'ה; ע"פ 5446/15 **חנימוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (3.3.16) בפסקאות 16 - 18 לפסק דינו של כב' השופט ג'ובראן). אעמוד להלן על שני התנאים האמורים.

הנזק שעלול להגרם לנאשם מעצם ההרשעה

9. בתקנה 15ב(1) ו- (3) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: **תקנות התעבורה**) נקבע כדלקמן:

" 15ב. מקום שתקנה מתקנות אלה מתנה מתן תעודה מאת רשות שהוסמכה לכך (להלן בתקנה זו - הרשות) או **חידושה, רשאית היא שלא לתת למבקש התעודה (להלן - המבקש), להתלוות או שלא לחדשה אם-**

(1) **יש לגבי המבקש רישום במרשם הפלילי של הרשעה, בעבירה שלדעת הרשות יש בה כדי למנוע מתן תעודה או חידושה.** אלא אם כן חלפו שבע שנים מתום ריצוי העונש על העבירה האמורה או מיום מתן גזר הדין - אם היה העונש מאסר על תנאי או פסילה על תנאי, או מיום תשלום הקנס אם היה העונש קנס;

(2) **הוגש נגד המבקש כתב אישום על עבירה פלילית אשר לדעת הרשות יש בה כדי לפגוע ביכולתו לעסוק על פי התעודה".**

(ההדגשה לא במקור)

10. תקנה 184(א)(2) לתקנות התעבורה מורה כדלקמן:

184(א). רישיון נ ג דרגה 1D הוא רישיון לנהוג:

(2) **במונית**, ברכב סיור ובאוטובוס זעיר.

וכן תקנה 189(ד)(4) לתקנות התעבורה מורה כדלקמן:

"189(ד). לא ינתן רישיון נהיגה לפי תקנה 184 אלא אם כן יתקיימו במבקש כל אלה:

(4) **לא נתקיים בו האמור בתקנה 15ב"**

11. כך גם תקנה 185(1) לתקנות התעבורה קובעת כדלקמן:

"185. רישיון נ ג דרגה D הוא רישיון לנהוג -

(1) באוטובוס;"

ותקנה 189(ה) לתקנות התעבורה קובעת כי:

"לא ינתן רישיון נהיגה לפי תקנה 185 אלא אם נתקיימו במבקש **התנאים הנדרשים בתקנת משנה (ד)**, בשינויים המחוייבים לפי העניין...."

12. כאמור, תקנת משנה (ד) שבתקנה 189 מפנה, בין השאר, להוראות תקנה 15ב לתקנות התעבורה, שדנה בסוגיית ההרשעה בפלילים.

13. לפיכך, ברור שלהרשעה בפלילים עלולה להיות השלכה שלילית וקונקרטית על עצם היכולת להמשיך ולהחזיק ברישיון נהיגה למונית ולאוטובוס. לרשות הרישוי יש שיקול דעת שלא לחדש רישיון נהיגה של מונית או אוטובוס רק בשל כך שלמחזיק הרישיון ישנה הרשעה פלילית. לדוגמא מהפסיקה ראו: עת"מ (מחוזי - ירושלים) 15757-08-10 **אבו נאב נ' משרד הרישוי מחוז ירושלים והדרום** (פורסם בנבו) (16.12.2010) והאסמכתאות המובאות בפסקאות 9 ו-10.

סוג העבירה שבה הורשע הנאשם

14. הנאשם שבפני הורשע בביצוע עבירת אימים כלפי עובד בית חולים שנמנה על הצוות הרפואי. לעניין השאלה אם עבירת אימים כלפי נציג של צוות רפואי עשויה לאפשר סיום ההליכים ללא הרשעה, אפנה, בדרך אנלוגיה, למקרים שהסתיימו ללא הרשעה בעבירה של אימים כלפי שוטר:

א. עפ"ג (מחוזי מרכז) 16233-05-15 **חדידה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (8.12.15). במקרה זה, היה מדובר בתיק שנדון בפני בבית משפט השלום ברמלה. המערער הורשע בביצוע עבירות של אימים כלפי שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונדון ל-4 חודשי מאסר על תנאי

וקנס בסך של 2,000 ₪. המערער טען בפני שאין להרשיעו. טענה זו נדחתה, הן בשל כך שלטעמי לא הוכיח נזק קונקרטי והן לאור אי הבהירות בפסיקה לעניין השאלה אם ניתן לסיים את ההליך ללא הרשעה עקב כך שמדובר בעבירה חמורה של איומים כלפי שוטר. הנאשם ערער על גזר הדין ועל עצם הרשעתו בדין לבית המשפט המחוזי מחוז מרכז. בסופו של יום, הערעור התקבל, ההרשעה בוטלה ונקבע שעל הנאשם לבצע 250 שעות של"צ. (ראו גם פסק דין נוסף של בית משפט מחוזי מחוז מרכז בדבר ביטול הרשעה בעבירה של התפרצות, זאת מהעת האחרונה, עפ"ג 14167-10-15 אלמנאו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (9.2.16)).

ב. ע"פ (מחוזי חיפה) 43351-08-14 **אלמיו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (24.11.14). המערער הורשע בבית המשפט השלום בחדרה בגין ביצוע שתי עבירות של איומים כלפי שוטר. בקשתו לביטול ההרשעה נדחתה עקב כך שמדובר בשתי עבירות חמורות של איומים כלפי שוטרים. ערעורו לבית המשפט המחוזי בחיפה התקבל בדעת רוב (כאשר אחד משופטי ההרכב נותר בדעת מיעוט) וההרשעה בוטלה.

סיכום

15. על פי סמכותי סעיף 192 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982, הנני מבטל את ההרשעה של הנאשם, וזאת בשל המשקל המצטבר של הנימוקים שלהלן:

א. לנאשם עשוי להיגרם נזק קונקרטי ומוחשי מעצם ההרשעה בדין, זאת בשל היותו נהג רכב ציבורי, הן של מונית והן של אוטובוס.

ב. אין מניעה לסיום הליך פלילי בעבירה של איומים ללא הרשעה, וזאת במקרים המתאימים.

ג. לנאשם אין עבר פלילי קודם.

ד. קיימת המלצה של שירות המבחן לסיום ההליך ללא הרשעה.

16. על כן, הנאשם יבצע 100 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת על פי תוכנית שתערך עבורו על ידי שירות המבחן.

17. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 3,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירת אלימות. ההתחייבות הכספית תחתם עוד היום במזכירות בית המשפט. היה והנאשם לא יחתום יאסר למשך 5 ימים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' אייר תשע"ו, 09 מאי 2016, במעמד הצדדים.